

1790.) pjesmu o rasuću Solina i »izrodu« Splita pod naslovom: Uzdas i plač i starca Milovana.

»Vjesnik« će na godinu stupiti u svoje pedeseto godišće. Zaslugom Don Frana Bulića, koji se ovom jubileju najviše veseli, predstavlja *Bulletino-Vjesnik* u svojih 50 godišta jedno neprocjenjivo obilje dragocjenog materijala za arheologiju profanu i kršćansku, te za historiju našu hrvatsku.

Dr Andrija Živković.

Honnef, Dr Johannes: Die Botschaft des Wortes Gottes, Freiburg i. Breisgau, 1929, Herder; broširano 6.20 M., u platno 7.50 M.

Naše pastoralno svećenstvo nije danas u prilikama, a da bi moglo svojim vlastitim i neprestanim teološkim studijem izradivati nedjeljne propovijedi. A ipak je danas potrebno više nego igda prije, da dušobrižnik i s propovijedaonice i od oltara dađe narodu nauku evanđelja, nauku Hristovu, koja će nas jednako prosvjetljavati u vjeri kao i buditi volju na dobro. — Dobri su propovjednički priručnici stoga prieka potreba našem svećenstvu. Nažalost, mnogi od tih priručnika ili su pisani stilom i metodom, koja ne odgovara ličnim svojstvima samoga propovjednika; izrečene takove propovijedi ostaje zato bez života i uvjerenja; a i puk, koji ih sluša ostaje hladan prema takovoj riječi Božjoj. Ili su opet ti priručnici sastavljeni u duhu više teologije; malo će stoga koristovati psihi našega naroda, kojemu treba da se propovijedaja ponajprije »počeci i temelji kršćanske vjere«, temelji vjerovanja apostolskog, značenje i potreba sv. sakramenata, tih vrela milosti Božje. — Ili su konačno ti priručnici puni samo riječi i epskog opisivanja, a da se ne može u njima naći ni jedne ideje, nijedne izložene ni dogmatske istine kao ni načela vjerskog života.

Gore spomenuto Honnefovo djelo, propovijedi u duhu sv. Pisma za sve nedjelje u crkvenoj godini, pisano je i metodom i stilom, da se za nj može reći, da će odgovarati individualitetu većine naših dušobrižnika kao i psihi našega naroda. To su kratke homiletske propovijedi na temelju nedjeljnih perikopa Sv. Pisma. Njihova je glavna odlika, da se auktor ne zadržava samo na izlaganju odnosne perikope, nego sintezom Sv. Pisma izlaže nauku kršćansku. Honnef napose ne zaboravlja na apologetički momenat u svome izlaganju. Svaka je propovijed puna sučuvstvovanja s narodom, a da propovjednik ipak ne zapada u tako čestu propovjedničku pogriješku: u poetsku sentimentalnost kao i u nepotrebno glorificiranje onoga, čemu nema nikakova ni dogmatskog ni historijskog dokazanog razloga.

Tko hoće stoga reći narodu iz duše k duši, puno i dobro a kratko, da duh ne zamara — propovijedi su od četvrt sata, — neka si uzme za pomagalo djelo Honnefa »Die Botschaft des Wortes Gottes«. **Dr M. I.**

Steiert Hermann: Exsultate. Festpredigten. Freiburg in Breisgau 1929, Herder, broširano 3.20 M., u platnu 4.40 M.

Što je rečeno za gornje Honnefove homiletičke nedjeljne propovijedi, može se jednako ustvrditi i za svečane propovijedi za sve blagdane